

Josep Maria Cullerell: Barça, 'anxoveta' i Polaroid

És un pescador de veritat, eh! No es pensin que viu a Sarrià i aquí hi té les barques". Leslie, el que va ser cantant de Los Sirex, es dirigeix als periodistes amb la desimboltura que li és característica. *L'anxoveta*, com el coneixen a la Barceloneta, el barri de pescadors de Barcelona, va al número 17 de la llista de Josep Maria Cullerell i durant la campanya electoral l'acompanya quasi a totes hores. I en aquesta visita al Moll dels Pescadors Leslie es troba com a casa. Saluda a dreta i a esquerra, fa broma, i presenta el candidat als pescadors, que li expliquen les seves queixes de la gestió de Maragall. Cullerell presència la subhasta de peix de cada tarda, demostra la seva bona forma pujant sense ajuda a una barca i, abans de marxar, compra un cupó de l'ONCE a un venedor que li ha anat al darrere tota l'estona.

Acabada la visita, uns dos-cents avis esperen Cullerell a *El Gran Envelat*, sala de festes de

l'Eixample barceloní. Mentre el candidat no arriba, Rudy Ventura i la seva trompeta animen el personal amb *L'emigrant*, el *Ball de Rams* i *La Virgen de la Macarena*, fins que Leslie salta a l'escenari per cantar la cèlebre *La escoba*. "A veure si escombrem algú", diu. Els vells aplaudeixen i criden "Al Maragall, al Maragall". Quan arriba Cullerell, els avis ja porten una bona estona ballant i bebent cava Bohigas (l'Anoia). El candidat -americana negra, pantalons color caqui, camisa i corbata verdes- fa una entrada triomfal al so de les notes de l'himne del Barça acompanyat de la seva senyora, Roser Vilaró, i es guanya la concurrència amb un discurs de gratitud a la gent gran, "que tant heu fet per aquesta ciutat". Cullerell ha de marxar de seguida, però els presents continuen la festa.

En la presentació del programa d'Ensenyament, a l'hotel Diplomatic, no hi és Rudy Ventura. Ni Leslie. Cullerell fa una disertació pausada i clara (el públic no ha pres cava). En ple discurs, el candidat dedica un somriure a la seva esposa, que seu en un discret segon pla, darrere les càmeres de televisió. Antoni Plaja, res-

ponsable de premsa de Convergència, mira amunt i avall procurant que no se li escapi cap detall. No se li escapa.

Sense temps de sopar, Cullerell ofereix a la discoteca Apocalipsy (al Guinardó, l'altra punta de la ciutat) el segon míting de la seva campanya. La *disco* és

Josep Maria Cullerell.

ARXIU

plena i el candidat és rebut a l'americana: música a tot volum, jocs de llum, el públic posat dempeus i aplaudint... Militants de la Joventut Nacionalista (JNC) distribuïts estratègicament criden consignes a viva veu. Abans de Cullerell parla Duran i Lleida, acollit amb crits de Duran, Duran. Quan li toca, Cullerell trau la seva millor artilleria. Fa referències al Barça -"el 26 de maig nosaltres també serem campions"-, als germans Guerra i Rodríguez Ibarra -"el PSOE presenta una alineació molt tosca"-, i als líders convergents -"en canvi, nosaltres presentem un equip de la pedrera". El públic l'interromp vuit vegades amb els seus aplaudiments. Per acabar amb els símls futbolístics, adverteix: "Serà un partit molt dur, i guanyarem en la pròrroga". Els periodistes apunten frenèticament les millors frases del candidat. Són els mateixos durant tot el dia; no és estrany que en sorgeixin grans amistats.

Grans amistats sembla que tingui Cullerell al mercat de Galvany, al barri de Sant Gervasi. Allà, Cullerell torna a tenir la inestimable col·laboració de Leslie i l'elegant presència de la seva senyora. El candidat convergent conversa animada-

ment amb tothom que se li acosta i demana a la gent el vot: "Aviam si m'ajuda a guanyar el dia 26 i podem dir 'aquest any, sí com el Barça'. Al seu darrere, *L'anxoveta* remata la feina dient galanteries venedores i clientes mentre reparteix propaganda. Moltes venedores porten a la solapa una xapa que diu "Vota Cullerell", i entre elles (sobretot les peixateres) s'acusen mútuament d'haver anat a la perruqueria el dia abans per estar guapes "quan vingui Cullerell". "Home, com ahir van avisar que vindria...", diu una d'elles. Tothom que encaixa la mà amb el candidat rep instantàniament una foto Polaroid que immortalitza el moment. Els altaveus del mercat no paren de fer sonar sardanes. L'únic moment una mica tens: una senyora s'adreça a Cullerell i li diu que ella no vota ningú: "Perquè sóc independentista". "Voti'ns a nosaltres, que estem contra el sucursalisme", respon Cullerell. La senyora insisteix: "Però vostès no volen la independència". Finalment, Cullerell ho deixa córrer: "Què vol que li digui, senyora, quan hi hagi un partit independentista ja el podrà votar...".

Eduard Voltas